

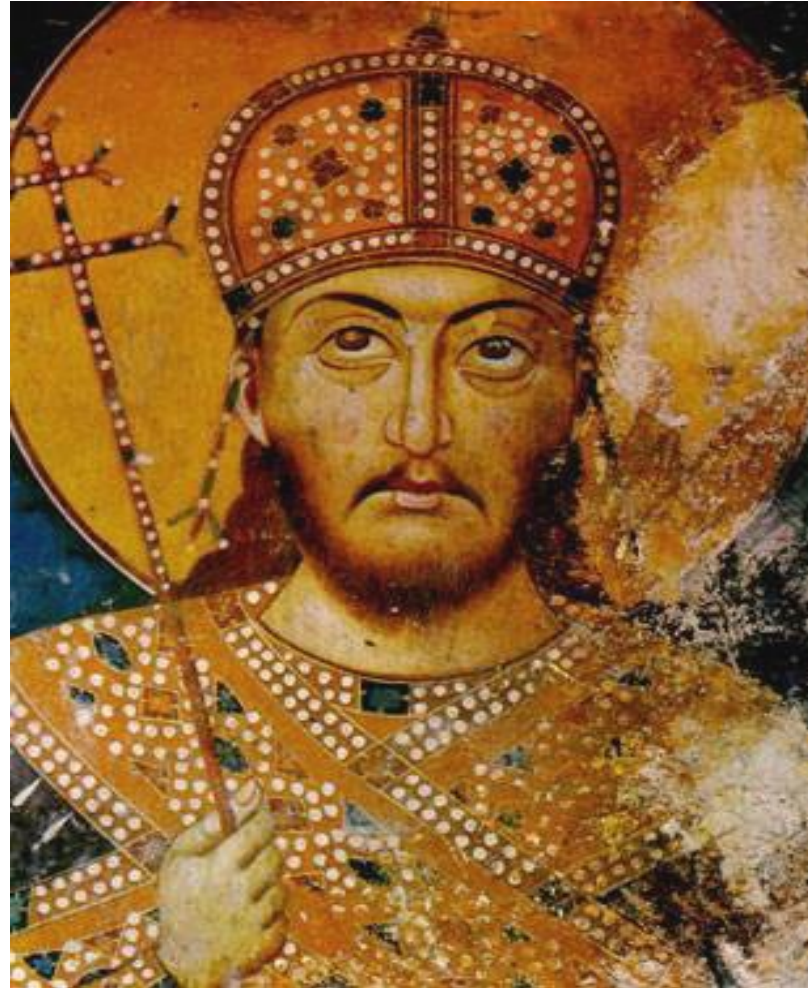
Války s Turkem 14.—16. století

Václav Štěpánek

Balkán ve druhé půli 14. století

Dušan Silný

Srbská říše Štěpána Dušana

Štěpán Uroš V.

Král Vukašín

Bulgaria after 1371 year

Possession of Bulgaria bereaved from Ottoman empire around 1371 year

X 1371 Battle of Chernomen

→ Army of Ottoman empire

★ Odrin- capital of Ottoman empire after 1371 year

**ДРЖАВА
КРАЉА МАРКА**

**АЛБАНСКИ
ВЛАДАРИ**

В

Дебар

Кичево

Брод

Прилеп

Велес

Штип

Струмица

Струга

Охрид

Битољ

Преспанско
језеро

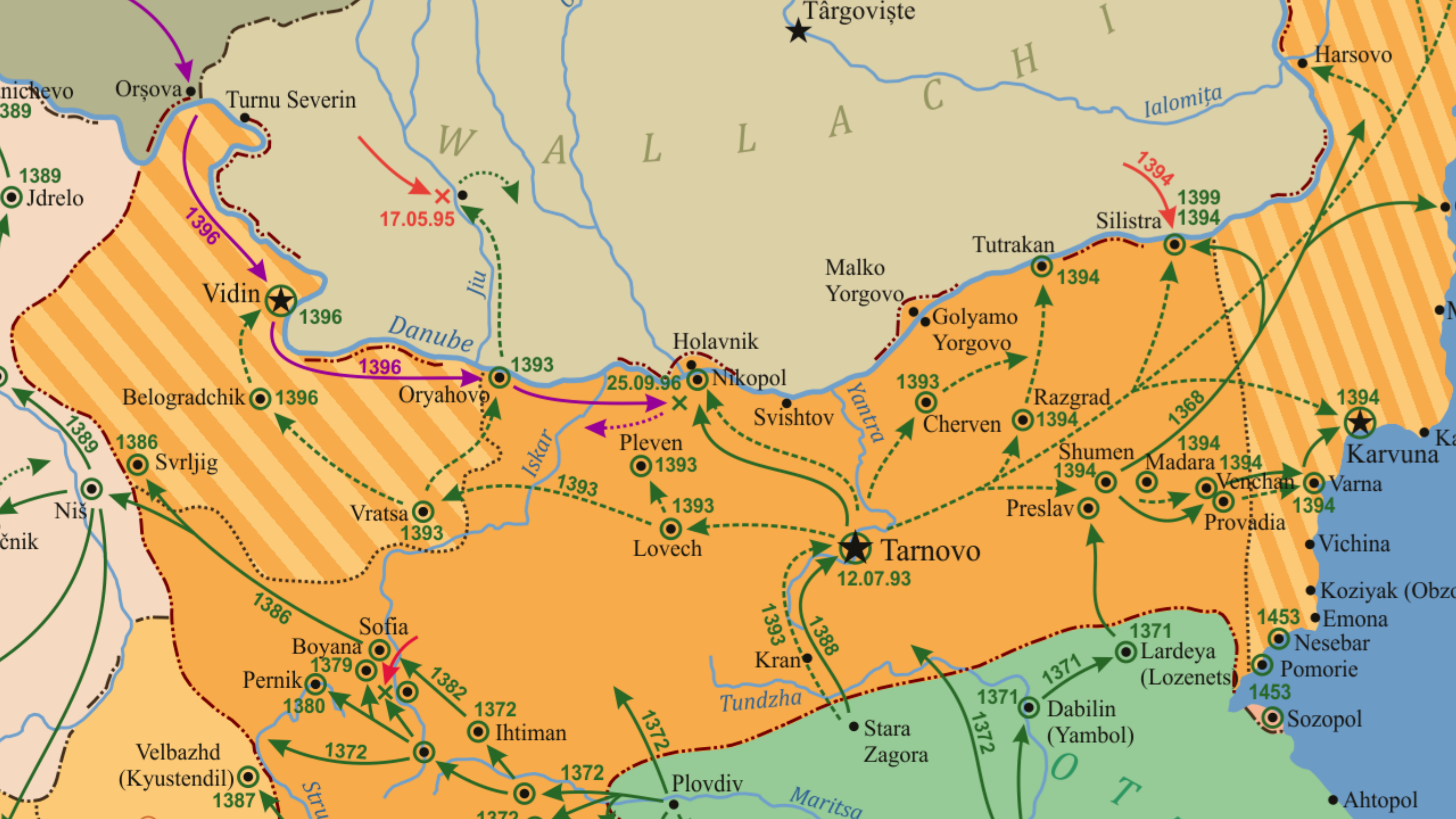
Преспа

Корча

Охридско
језеро

Král Vukašin

Kníže Lazar

Murad

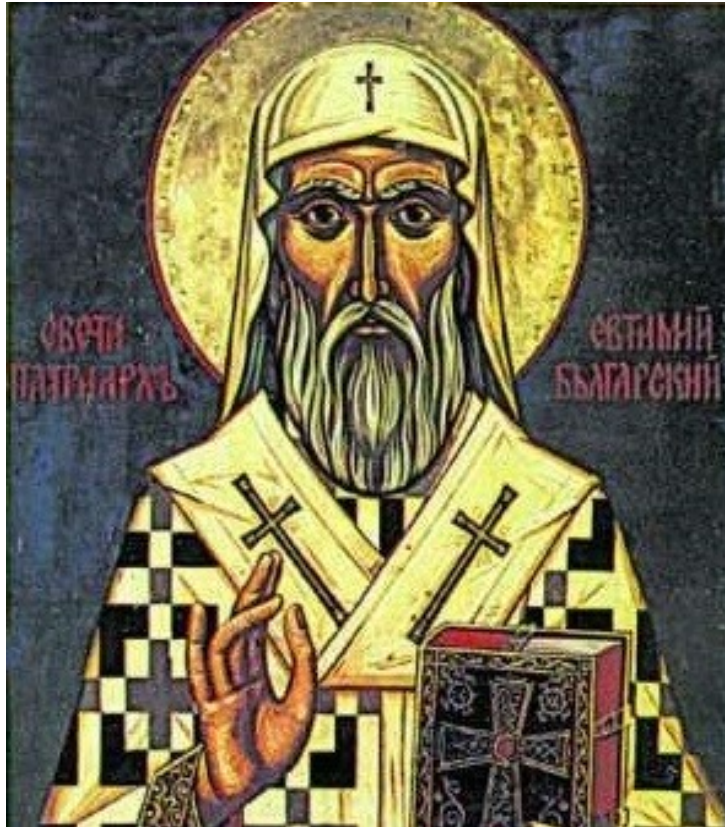
Kosovská bitva

Památník na Kosově poli

Eftimij Tarnovský

Grigorij Camblak

Bitva u Nikopole

Štěpán Lazarević ve své záduši Manasija

Manasija

Jiří Branković Smederavac

Smederevo

Bitva u Varny

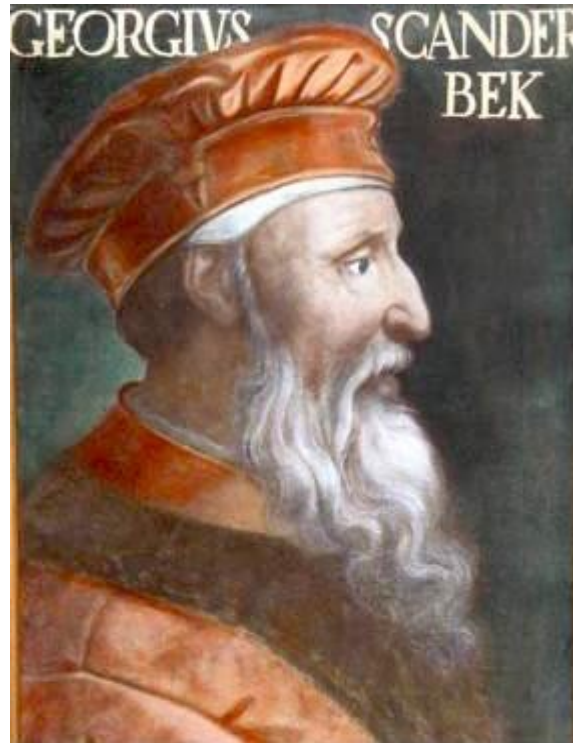
Smrt krále Vladislava III.

Jan Hunyady

Jiří Kastrioti „Skanderbeg“

Mehmed dobyvatel vjíždí do Cařihradu

Bitva na Krbavském poli

Sulejman
Vznešený
(Nádherný)

- Filip Villiers,
velmistr Johanitů

Ludvík
Jagellonský

Objevení těla krále Ludvíka po bitvě u Moháče

Turecký tábor před Vídní

Nikola Jurišić

Ferdinand Habsburský

Sulejman vrací Zápolskému svatoštěpánskou korunu

Maxmilián II.

Vilém z Rožmberka

- Nejvyšší polní hejtman Království českého, švagr Mikuláše Zrinského, jenž měl za manželku jeho sestru Evu.
- Vojska Maxmiliána II. jenž měl z Turků panickou hrůzu, shromážděná u Rábu, se nepokusila podpořit obránce Sigtetu.
- 27. září 1566 v dopise kancléři Václavu Albínovi Vilém píše: „zde darmo ležíme a nic nečiníme, a na jinejch místech sme nemálo dobrejch lidí a země ztratili. Švakra svého, hraběte z Serynu sem také ztratil, kterýž, ač jest se choval poctivě a svejm budoucím poctivou památku zanechal, však přátelům a manželce svojí velmi brzo jest zahynul .Pán Bůh jich rač všech potěšiti.

Mikuláš Šubić Zrinskiý

Obrana Sigetu

Poslední útok

Мехмед II Османли (1451-1481)

ЛЕГЕНДА

- Граница Османли држави 1290-1350 год.
- Граница Османли држави 1450 год.
- Граница Османли држави 1580 год.
- 1450 Сурвило: Османли сонцето.
- 1499 Сурвило: Османли бепарбелтеги.
- Османли држава 1290-1350 год.
- Османли држава 1450 год.
- Османли држава 1580 год.
- Кралски канат
- Главни пати притоци
- Историјско место
- **Османлици**
- Сидејте бепарбелтеги
- Сидејте сонцето
- Сидејте мушката
- ✕ Битка
- Држави претворени у замек
- ⊙ Историјско староце

ЛЕГЕНДА

Средновековни држави

● Историјско место

● Битка

□ Држави претворени у замек

⊙ Историјско староце

ЕВРОПСКА ТУРСКА У XVI И XVII ВЕКУ

ЛЕГЕНДА

РАЗМЕРА 1 : 4 000 000

—— Граница Турске крајем XVI века —— Под Турском влашћу од 1666. до 1683. год. —— Граница васалнеке Османске кнежевине —— Граница турске ласке 1683 год. —— Граница владетачких посела —— Граница санджака —— Назив елџета —— Назив санджака ○ Санджац ○ Елџет ○ Санджац ○ Назив елџета ○ Назив санджака ○ Род ○ Главнина	■ Европска Турска у XVI и XVII веку ■ Влашка ■ Аустрија ■ Дубровачка република ■ Милотачки поседи ■ Молдавија ■ Краљевина Напуљ ■ Ердџел ■ Под Турском влашћу од 1666. до 1683. год. ■ Главнина
- Аутор карте: доцент др Синиша Мишић, С. Рецензент: доцент др Никола Самарџић, Сарајевско издаваштво, дигитални издаци: Тимотеј Радојевић, Раднички С. Компјутерска ограда: Дубравка Ђорђевић. Издавачи: Завод за уџбенике и наставни материјал, Обилнићев бр. 6, Београд. Преглед за издаваштво: С.С.С.Т.Д. д.о.о. Булевар војводе Мишића 39, Београд. За издаваштво: Радољуб Петковић, Стари и нови: Танаја милошевић, Директор. Саговорни уредници: др. Војислав Митић и дигитални: Владан Стојанић. Израда и штампа: СТУДИЈИСТ Ф. 2001 "ГЕОКАРТА" д.о.о. Булевар војводе Мишића 39, Београд. ISBN 98-459-0025-4. С.Р., Каталогизација у публикацији, Народна библиотека Србије, Београд, ID= 94307862

Janičáři v 16. -17. století. První je z obrázku Gentile Belliniho z let 1479–1481

Türkei.

Janitscharen.
16. u. 17. Jahrhundert.

Der Darstellung liegen die gleichen Quellenwerke zu Grunde, die wir bei den vorhergehenden Abbildungen der Reiterei und der Bogenschützenabgabe besitzen. Die Figur links nach einem alkolorierten Exemplar von Weigels Trachtenbuch von 1677, die Mittelfigur nach Nicola, die rechte nach einem Holzschnitt von Melchior Lorenz. Obgleich letztere schon oft wiedergegeben wurde und fast in allen Trachtenwerken abgebildet ist, mochten wir die so charakteristische Figur bei dieser Zusammenstellung nicht missen. Die Janitscharen (digni-tscheri d. h. neue Krieger) bestanden ursprünglich aus gewählten Christenkindern, die im Islam erzogen wurden. Sie bildeten schliesslich eine Kriegerkaste, die in echter Praetorianerart der hohen Pforte selbst gefährlich wurde und in einem entsetzlichen Blutbade ein Ende fand — ein Seitenstück zu dem berühmten Strolitzenaufstand in Russland. Die kennzeichnende Kopfbedeckung bestand aus Filz und soll in dem behängenden Ende an den Propheten Hadschi-Begtasch erinnern, der den laugen Aermel seines weissen Filzmantels dem Anführer segnend über den Kopf legte.

Sipáhija ze západní rytiny
ze 16. století

Juan de Austria

Narodil se z císařova poměru s měšťanskou dívkou Barborou Blomberg z německého Řezna, kde Karel V. pobýval roku 1546 během říšského sněmu. Císař Karel V. během života Juana oficiálně neuznal za člena habsburského rodu, avšak k závěti připojil list, v němž žádal svého nástupce, aby tak učinil. Od roku 1559 žil Juan na dvoře španělského krále Filipa II., který jej uznal roku 1561 za svého polovičního bratra a udělil mu titul El Infante (princ). V roce 1567 ho Filip II. jmenoval admirálem španělské flotily. Juan de Austria se nejdříve zabýval bojem s berbarskými piráty ze Severní Afriky. v roce 1571 se již jako uznávaný vojevůdce stal velitelem flotily Svaté ligy.

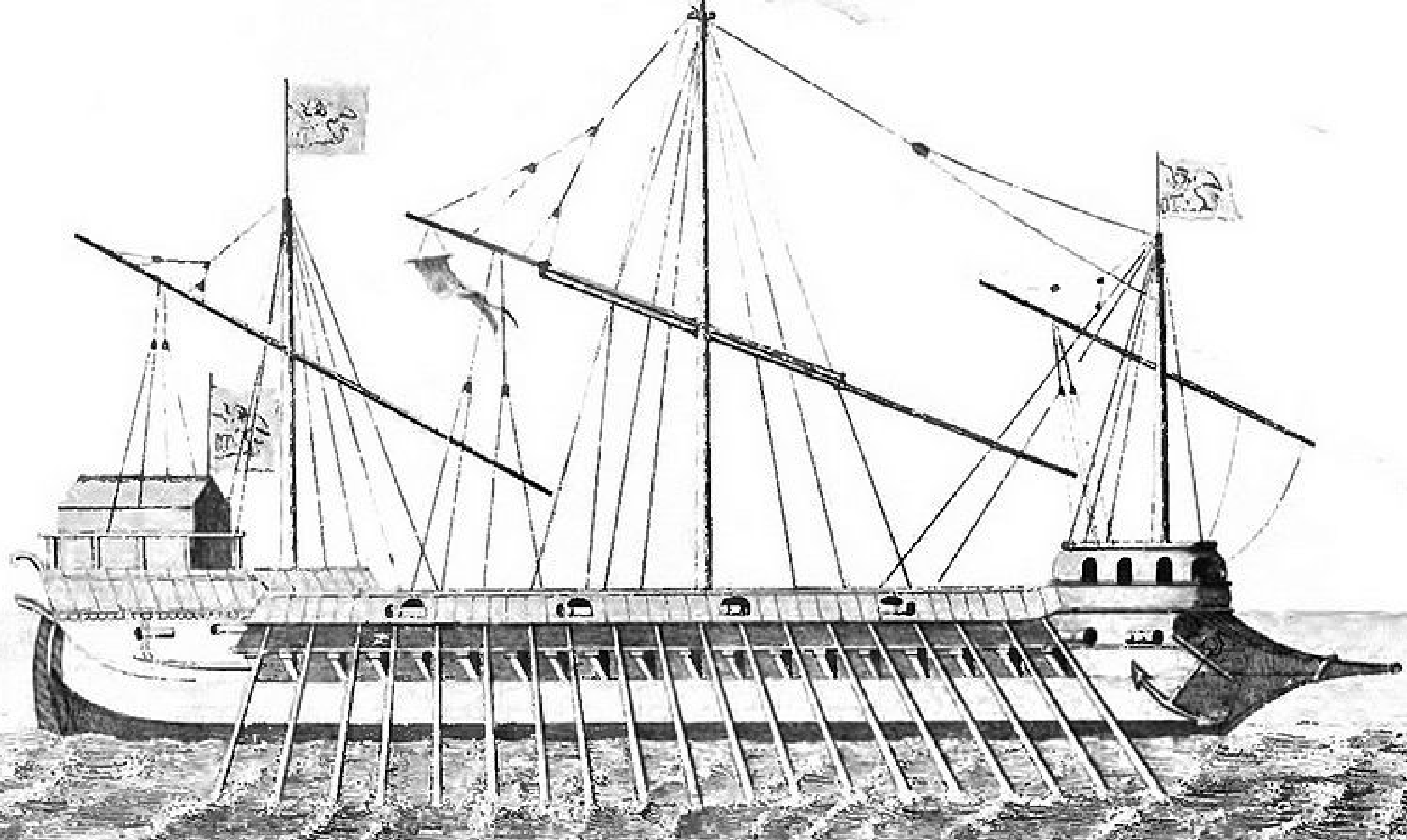

Poprava Marca Antonia Bragadina

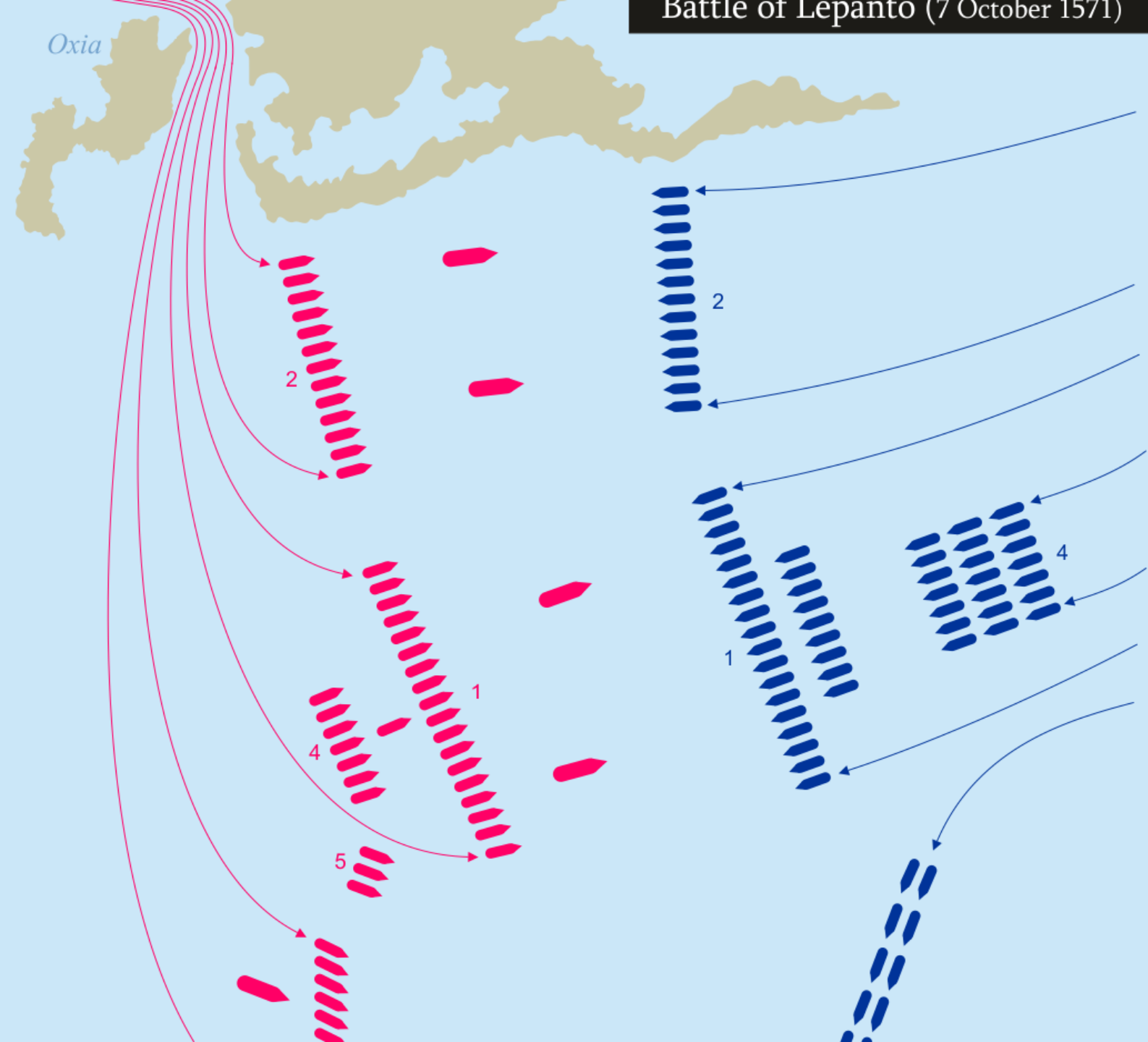
- Nad ním je muž naražený na kůle, samotný vojevůdce leží na zemi a stahují ho z kůže.

Lod'stvo Svaté ligy

Battle of Lepanto (7 October 1571)

Holy League:

1. Center-John of Austria
2. Left-Agostino Barbarigo
3. Right-Giovanni Andrea Doria
4. Reserve-Álvaro de Bazán
5. Reserve-Juan de Cardona

Ottoman Empire:

1. Center-Sufi Ali Pasha
2. Right-Mahomet Sirocco
3. Left-Uluj Ali (Occhiali)
4. Turkish Reserve

➤ Gallery
 ➤ Galleass

Dantia

Nell'ordinanza furchetava erano
Galee 100
Galeotte 100
Vaselli 1000 circa

Patras

Isola di Creta

1000
1000
1000

1000
1000
1000

1000
1000

1000

1000

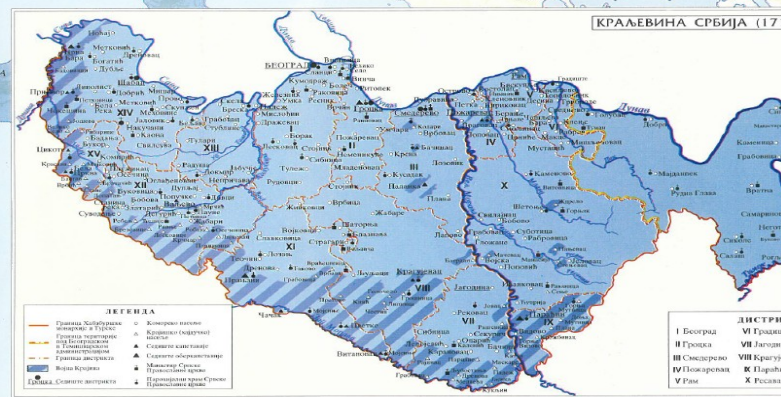
Benátský mistr, cca 1600, Dóžecí palác

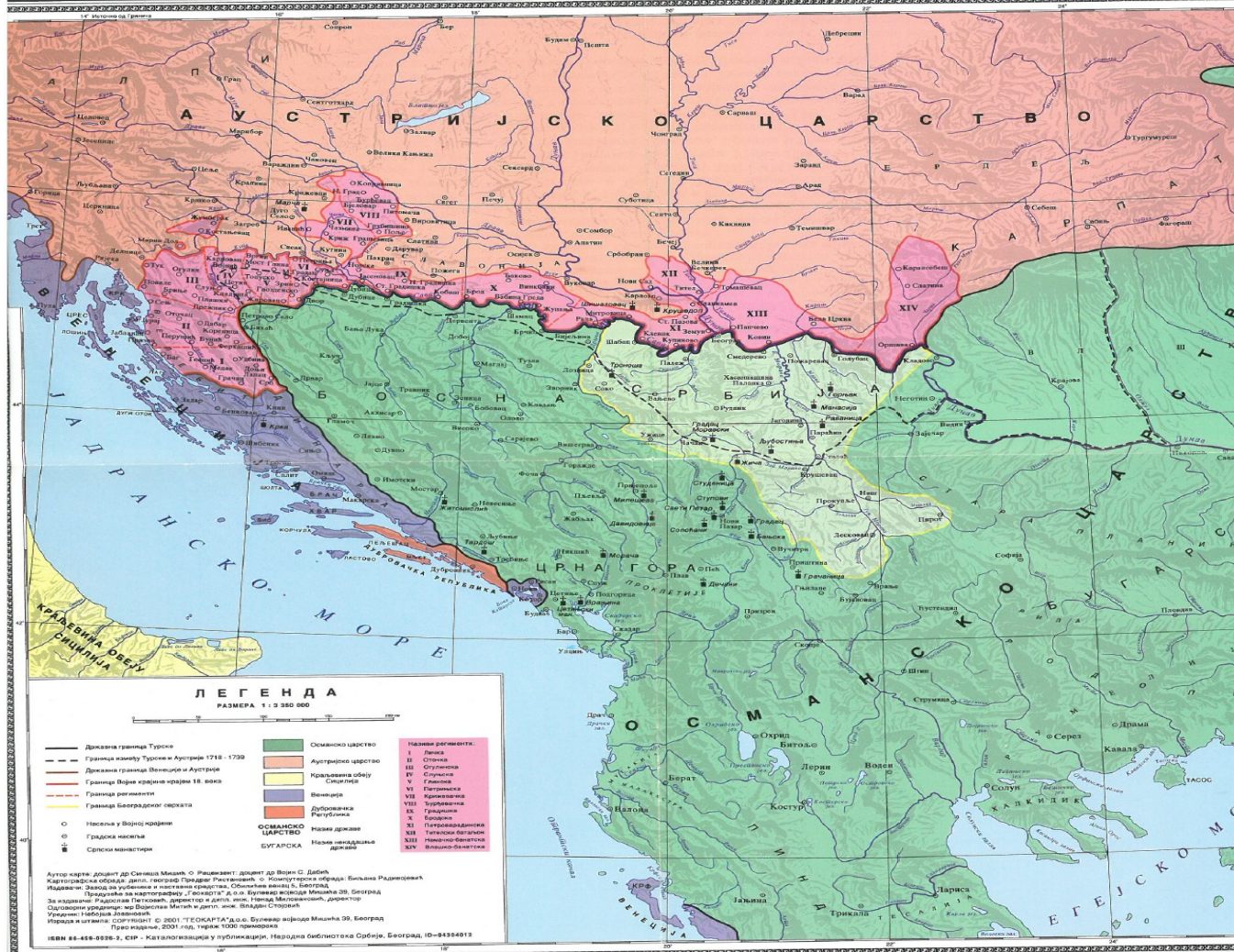
Bitva u Lepanta, Andries van Eertvelt (1640)

ХАБЗБУРШКА МОНАРХИЈА XVI - XVIII ВЕК

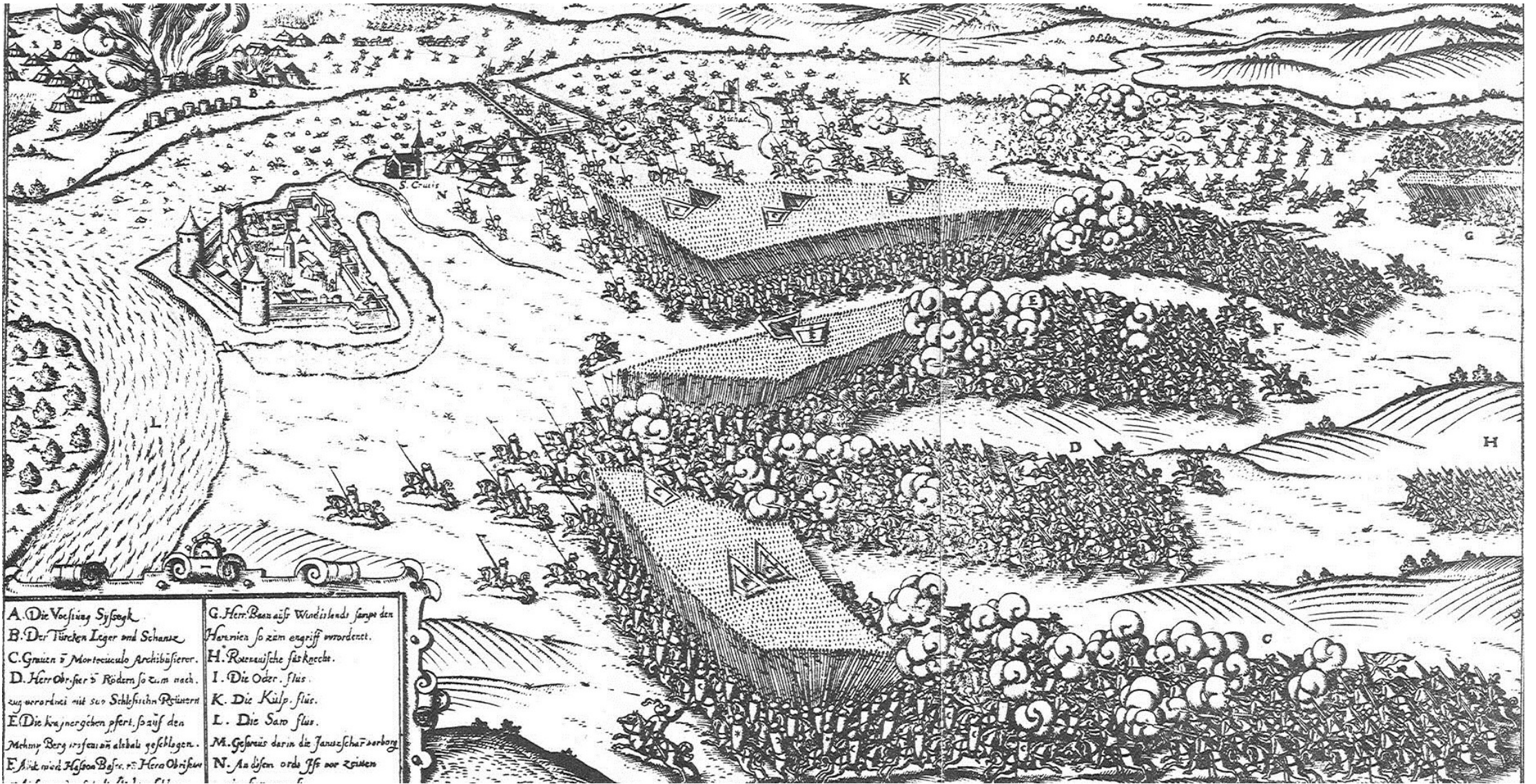

ВОЈНА КРАЈИНА КРАЈЕМ ХVIII ВЕК

Hraničář

A. Die Voetsing Sijfongk
 B. Der Türcken Leger und Schanze
 C. Grauen v̄ Montocuculo Archibüfierer.
 D. Herr Obr. fier v̄ Rödern so zum nach.
 zug worordnet mit suo Schlefischen Regimenten
 E. Die kriegsgerichten pfert. so auf den
 Mehny Berg irzweison alibals gefchlogen.
 F. Die nied. Hülson Baf. v̄ Herr Obr. fier

G. Herr. Baas auf Windislands fangt den
 Herren so zum engriff wordenet.
 H. Roessauische fäs knecht.
 I. Die Oder. flus.
 K. Die Külp. flus.
 L. Die Saro flus.
 M. Gefirnis darin die Januscher vorborg
 N. An diesen orten Jff vor zinnen

Dobový obrázek bitvy u Sisaku

Mehmed III

Bitva u Mezőkeresztese

- V létě 1596 dobyly hlavní síly turecké armády po obléhání Eger. Císařská armáda, které veleli arcivévoda Maxmilián a Zikmund Báthory, vyrazila dobýt město zpět. Osmanským vojskům veleli Mehmed III. a velkovezír Damat Ibrahim Paša. Obě armády se setkaly u města Mezőkeresztes. Osmanská vojska byla vyčerpána několikadenním pochodem a dlouhým obléháním města. Síly Habsburské monarchie a Sedmihradská čekaly v předem připravených polních opevněních kolem zřícenin starého kostela. Během prvního dne bojů se podařilo habsburským vojskům odrazit všechny osmanské útoky. Po protiútoků habsburských vojsk Turci spolu se svým velitelem začali utíkat houfně z bojiště. Císařští vojáci začali rabovat jejich tábor. To využila tatarská jízda a podnikla rozhodný protiútok. Císařské vojsko bylo naprosto dezorganizované a nedokázalo útok odrazit. Prchající osmanské oddíly, když viděly tento obrat, se za pokřiku „nevěřící prchají“, vrátily. Armáda vedená Zikmundem Báthorym a arcivévodou Maxmiliánem byla zcela zničena. Osmanské vojsko ukořistilo kompletní dělostřelectvo habsburské a sedmihradské armády. Bylo to jediné velké vojenské střetnutí obou stran během takzvané patnáctileté války a první významná bitva na území střední Evropy po bitvě u Moháče. Turci tuto bitvu co do významu přirovnávají právě k vítězství u Moháče

Bitva u Mezőkeresztese

Štěpán Bočkaj a jeho hajduci

Dopis Adama ze Šternberka Petru Vokovi z Rožmberka o stavu moravského vojska vyslaného proti Bočkajovcům

- ... asi čekali na premované sukničky svých vojáků, bez nichž by nemohli bojovati. Tuť bylo se na co podívati! Tomuto pinty nádherné až do země visely, rapíry pozlacené i všelijakou pýchu v divném kroji, v vozích i koních. Každý téměř měl po boku lehkou ženu, aby ku počtu vojsko přibylo. Ženy měly i svůj praporec s praporečnicí a na praporci tak ohavné věci namalované, že by se nad tím ďábel zastyděti mohl. Takového vojska se ovšem nepřátelé nepotřebovali mnoho báti...“
- Usneseno bylo, že spojené česko-moravské vojsko potáhne na Skalici, Holíč a Branč „neboť jinačeji před vpády a zajímáním lidí též hrozným pálením páni Moravané bezpečni nebudou, zvláště že nepřátelé v těch místech se zdržují a odtud vypadají a jako nějaká svá hnízda mají“.
- Nějaká žena, když byla od nepřítele na koně vsazena, dobyla nepříteli šavli, posekala ho a z koně svrhla. Ta víc dovedla, než jiní vojáci“.

Památník žitvatorockého míru